

บทที่ 3

วิธีวิจัย

ในการวิจัยจะใช้รูปแบบการพรรณนา (descriptive research) เพื่อวิเคราะห์ในเรื่องต้นทุนและผลประโยชน์ ตามที่จะกำหนดขอบเขตไว้ โดยใช้กรณีศึกษา 2 กรณี คือ ในกรณีพันธุ์พืชใหม่ ใช้พันธุ์ข้าวโพดลูกผสมเดี่ยวพันธุ์ CP-DK 888 ของบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ เนื่องจากเป็นพันธุ์ข้าวโพดที่มีการประดิษฐ์คิดค้นใหม่โดยผ่านการมองเห็นข้อบกพร่องของการใช้พันธุ์ผสมเปิด ที่ให้ผลผลิตไม่สูงมากนัก อีกทั้งยังมีความเสี่ยงในเรื่องของความเสียหายพอสมควร ดังนั้นทีมผู้ประดิษฐ์ จึงได้ทำการคัดเลือกและประดิษฐ์คิดค้นพันธุ์ข้าวโพดลูกผสมขึ้นเพื่อมีเป้าหมายให้ได้พันธุ์ข้าวโพดลูกผสมเดี่ยวที่ให้ผลผลิตสูง ทนแล้ง มีสีสวย ตรงตามความต้องการของตลาด และเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร โดยใช้งบประมาณในการผลิตทั้งหมดเป็นของบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ และเมื่อประดิษฐ์เสร็จแล้ว จึงได้ตั้งชื่อว่า ข้าวโพดลูกผสมเดี่ยวพันธุ์ CP-DK 888 และเมื่อประดิษฐ์คิดค้นออกมาแล้ว และทำการขายออกสู่เกษตรกร ปรากฏว่าเป็นที่ยอมรับของเกษตรกรโดยทั่วไปเนื่องจาก มีความทนทานและสามารถที่จะปรับตัวได้ทุกสภาพพื้นที่ของประเทศไทย และเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอันมาก ดังนั้นแล้วเมื่อมีกฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 และมีการบัญญัติให้มีการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ โดยในมาตรา 12 วงเล็บ 2 ได้กำหนดลักษณะไว้ว่า พันธุ์พืชที่จะขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีองค์ประกอบคือ มีความแตกต่างจากพันธุ์อื่นที่ปรากฏอยู่ในวันยื่นขอจดทะเบียน โดยความแตกต่างนั้นเกี่ยวข้องกับลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูก การบริโภค เกษษกรรม การผลิต หรือการแปรรูป โดยในกฎหมายดังกล่าวมีการคุ้มครองสิทธิที่ผู้ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่จะได้รับ ทั้งในส่วนของ การบังคับสิทธิกรณีละเมิด และการแบ่งปันผลประโยชน์กรณีการโอนสิทธิ ซึ่งเมื่อมีการนำเอากรณีศึกษาของ ข้าวโพดลูกผสมเดี่ยวพันธุ์ CP-DK 888 มาศึกษาก็จะสามารถที่จะวิเคราะห์ถึงผลดีหรือผลเสียและความคุ้มค่าของการปฏิบัติตามกรณีดังกล่าวว่าเป็นอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะมีการเปรียบเทียบทั้งในส่วนของต้นทุนและผลประโยชน์ว่า การดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว มีต้นทุนที่เกิดขึ้นที่ผู้จดทะเบียนต้องรับผิดชอบ กับผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นอย่างไร ทำให้กรณีของ ข้าวโพดลูกผสมเดี่ยวพันธุ์ CP-DK 888 จึงเป็นกรณีตัวอย่าง

ที่น่าสนใจในการศึกษานี้ ส่วนกรณีพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ได้เลือกจะศึกษาข้าวเจ้าพันธุ์บือมะแมบีอวา เนื่องจากเป็นพันธุ์พืชที่มีได้เฉพาะท้องถิ่นเท่านั้นและสามารถให้ผลผลิตที่ตรงกับคุณสมบัติดั้งเดิม เมื่อทำการปลูกเฉพาะถิ่นเท่านั้นคือที่หมู่บ้านห้วยหอย ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ ซึ่งตัวอย่างดังกล่าวเป็นลักษณะที่ตรงกับพันธุ์พืชที่สามารถที่จะขอจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 43 ว่า พันธุ์พืชที่จะขอจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้คือ เป็นพันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งภายในราชอาณาจักรเท่านั้นและเป็นพันธุ์พืชที่ไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่มาก่อน อีกทั้งชุมชนที่เป็นเจ้าของพันธุ์พืชมดังกล่าวยังเป็นชุมชนที่มีแนวคิดในการอนุรักษ์รักษาไว้ซึ่งคุณสมบัติเฉพาะของพันธุ์ข้าวดังกล่าวด้วย ทำให้กรณีดังกล่าวเป็นที่น่าสนใจว่าเมื่อชุมชนจะได้จดทะเบียนเป็นชุมชนผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว ต้นทุนที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการจดทะเบียนเป็นอย่างไรบ้างและต้องมีแนวปฏิบัติอย่างไรในขั้นตอนการจดทะเบียน และผลประโยชน์ที่ได้รับคุ้มค่าหรือไม่กับต้นทุนที่เสียไป อีกทั้งมีการพิจารณาถึงการบังคับสิทธิและการแบ่งปันผลประโยชน์กรณีการขายสิทธิด้วย ดังนั้นแล้วข้าวเจ้าพันธุ์บือมะแมบีอวา จึงเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจในกรณีพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น

3.1 การเก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะแยกออกเป็นทั้งข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิ

ข้อมูลทุติยภูมิ ที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ กฎหมายสิทธิบัตร กฎหมายลักษณะเฉพาะ กฎหมายคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.2542 กฎหมายคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ.2542 อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้ศึกษาและรวบรวมโดยนักกฎหมายและนักวิชาการในแขนงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหน่วยราชการต่างๆ เช่น สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะอยู่ในรูปของบทบัญญัติกฎหมาย ทั้งในส่วน พระราชบัญญัติ และร่างกฎกระทรวง รวมตลอดถึงอยู่ในวารสาร เอกสาร และรายงานการศึกษาวิจัย

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้ ได้ดำเนินการโดยการศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดและติดต่อขอข้อมูลจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อนำมาศึกษาทบทวนและตรวจเอกสาร

ข้อมูลปฐมภูมิ ที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่ ข้อมูลต้นทุนและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นตามขอบเขตที่ได้วางไว้และในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการโดยการใช้แบบสอบถามกึ่งโครงสร้าง (semi-structured questionnaires) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากผู้นำชุมชนและชาวบ้านที่ดำเนินการอนุรักษ์และเก็บรักษาพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น และใช้วิธีการตรวจสอบเอกสารที่เผยแพร่โดยบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งเป็นเจ้าของข้าวโพดพันธุ์ CP-DK 888 รวมถึงการเก็บข้อมูลจากสำนักงานกฎหมาย และหน่วยงานในการรับผิดชอบเรื่องการดำเนินการทางศาล รวมถึงจากกรมวิชาการเกษตร หน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ในการเก็บข้อมูล กรณีพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ได้เก็บข้อมูล ข้าวเจ้าพันธุ์บีอเมเวบีอวา ซึ่งปลูกเฉพาะพื้นที่หมู่บ้านห้วยหอย ต. แม่วิน อ. แม่วาง จ. เชียงใหม่ เท่านั้น โดยได้เก็บข้อมูลทั้งกลุ่มผู้นำชุมชน ซึ่งได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มผู้อาวุโสที่ไม่ได้มีสถานภาพเป็นผู้นำชุมชน และครูโดยผู้ศึกษาได้ติดต่อผ่านล่ามในการแปลภาษาชนเผ่าปาเกะญอ เป็นภาษาพื้นเมืองทางภาคเหนือ และได้้นำครูดำรงตะเวนชายแดนประจำโรงเรียนตะเวนชายแดนส โมสร ไลออนส์รัตน โกสินทร์เป็นล่ามเพื่อช่วยในการเก็บข้อมูลโดยใช้เทปบันทึกเสียงเป็นอุปกรณ์ในการบันทึกเสียง จากนั้นผู้ศึกษาได้เข้าไปทำความคุ้นเคยกับผู้นำชุมชนและกลุ่มผู้อาวุโส ซึ่งเป็นชนเผ่าปาเกะญอโดยใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่เน้นการตัดสินใจของชาวบ้าน และผู้ศึกษาได้ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ สนทนา สังเกตและบันทึกข้อมูลรายละเอียดต่างๆที่ได้กำหนดขอบเขตไว้ด้วยตนเอง และเมื่อมีข้อสงสัยเพิ่มเติมได้ทำการส่งจดหมายเพื่อสอบถามข้อมูลโดยผ่านล่ามที่ได้ติดต่อไว้ จากนั้นได้นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์ตามขอบเขตที่ได้กำหนดไว้

ส่วนการเก็บข้อมูลกรณีพันธุ์พืชใหม่นั้น ได้เก็บข้อมูล ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ลูกผสมเดี่ยวพันธุ์ CP-DK 888 ของบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูล จากตำรา เอกสาร บทความทางวิชาการ และบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และได้ติดต่อสอบถามไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งการส่งจดหมาย การติดต่อผ่านอินเทอร์เน็ต และทางโทรศัพท์ และนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามขอบเขตที่ได้กำหนดไว้

3.2 วิธีวิเคราะห์

สำหรับวิธีวิเคราะห์นั้น เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นข้อมูลทั้งทางด้านต้นทุนและผลประโยชน์จากการรวบรวม ทั้งในส่วนของข้อมูลทฤษฎีและปฏุมภูมิตวิเคราะห์ในเชิงพรรณนาเป็นกรณีศึกษา

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1 ซึ่งเป็นกรณีการหาต้นทุนและผลประโยชน์ของผู้ต้องการทรงสิทธิ์ของพื้นที่ชุมชนเมืองเฉพาะถิ่น คือชาวเจ้าพันธุ์บือบะแมบือวา ผู้ต้องการทรงสิทธิ์คือชุมชน มีต้นทุนและผลประโยชน์ ดังต่อไปนี้

ต้นทุน	ผลประโยชน์
<p><u>กรณีผู้ทรงสิทธิ์ (ผู้จดทะเบียน)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ต้นทุนในการจดทะเบียน <ul style="list-style-type: none"> -ต้นทุนที่ชุมชนจ่ายให้รัฐ -ต้นทุนในการดำเนินการของชุมชน ต้นทุนของรัฐในการจัดให้มีการจดทะเบียนเพื่อเป็นผู้ทรงสิทธิ์ในพื้นที่ชุมชนนอกเหนือจากที่ชุมชนจ่าย (subsidies) ต้นทุนในการบังคับใช้สิทธิของชุมชน <ul style="list-style-type: none"> -ต้นทุนในการฟ้องร้องค่าเสียหายกรณีมีผู้ละเมิดสิทธิ -ต้นทุนในการตรวจตราดูแล ต้นทุนในการจัดการอนุรักษ์ <ul style="list-style-type: none"> -ต้นทุนในการจัดตั้งกลุ่มดูแลเฉพาะ 	<p><u>กรณีผู้ทรงสิทธิ์ (ชุมชน) เช่น</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผลประโยชน์ในการอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้ามาใช้สิทธิ เช่น การให้เช่า/ใช้สิทธิในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลประโยชน์ในการโอนกรรมสิทธิ์สู่บุคคลอื่น <p><u>กรณีสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผลประโยชน์ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ <ul style="list-style-type: none"> -ผลประโยชน์ต่อชุมชนผู้ทรงสิทธิ์ -ผลประโยชน์ต่อชุมชนอื่นๆ

ซึ่งในส่วนของต้นทุนผู้จดทะเบียนหรือผู้ทรงสิทธิ ซึ่งก็คือ ชุมชนหมู่บ้านห้วยหอย ต.แม่วิน อ.แม่วาง จ.เชียงใหม่ จะต้องมีขั้นตอนในการติดต่อ หรือขั้นตอนดำเนินการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่จะต้องจ่ายในการดำเนินการจดทะเบียนอย่างไรบ้าง และเมื่อชุมชนได้ดำเนินการแล้ว ทางรัฐได้มีส่วนช่วยหรือมีขั้นตอนใดบ้างที่จะอำนวยความสะดวกในการจดทะเบียน ทั้งในส่วนของขั้นตอนการดำเนินการ และค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ถ้ากรณีมีผู้มาละเมิดสิทธิขึ้น จะมีขั้นตอนในการดำเนินคดีฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายได้อย่างไร ซึ่งในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ยังไม่ปรากฏคดีความดังกล่าวแต่อย่างไร แต่จะใช้ในลักษณะการประมาณค่าใช้จ่าย และขั้นตอนในการดำเนินการ และเมื่อมีพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นแล้ว ต้นทุนในการจัดการอนุรักษ์และรักษาเพื่อที่จะให้คงอยู่ของลักษณะที่เป็นเฉพาะเจาะจงนั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือต้องดำเนินการเช่นไรบ้าง

ส่วนในเรื่องผลประโยชน์ ที่จะได้รับจากการจดทะเบียนดังกล่าว จะมีทั้งการวิเคราะห์ทั้งในส่วนของชุมชนเอง และในกรณีของผลประโยชน์โดยรวมที่มีต่อสังคม ในกรณีของผู้ทรงสิทธิ ซึ่งเป็นชุมชนนั้นจะวิเคราะห์ถึงผลประโยชน์ในการอนุญาตให้บุคคลอื่นเข้ามาใช้สิทธิว่าเป็นเช่นไร จะได้คำตอบแทนมากน้อยแค่ไหน และคุ้มค่าคุ้มประโยชน์ในการดำเนินการจดทะเบียนไปหรือไม่ และถ้ามีการโอนกรรมสิทธิ์สู่บุคคลอื่น นำมาเปรียบเทียบกับการคงอยู่ซึ่งสิทธินั้นจะเป็นอย่างไรบ้าง ส่วนในกรณีทางสังคม จะได้รับผลประโยชน์ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ รักษา และการใช้สอยสิทธิดังกล่าวอย่างไร และผลประโยชน์ที่สังคมมอบให้แก่ชุมชนนั้น ชุมชนใดได้รับมากน้อยเพียงใด

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2 ซึ่งเป็นการหาต้นทุนและผลประโยชน์กรณีพันธุ์พืชใหม่คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ลูกผสมเดี่ยวพันธุ์CP-DK888 ของบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งผู้ทรงสิทธิคือ ผู้ประกอบการมีต้นทุนและผลประโยชน์ดังต่อไปนี้

ต้นทุน	ผลประโยชน์
<p><u>กรณีผู้ทรงสิทธิ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ต้นทุนในการจดทะเบียน <ul style="list-style-type: none"> -ต้นทุนที่จ่ายให้รัฐ -ต้นทุนที่ต้องจ่ายเอง ต้นทุนในการวิจัยพันธุ์พืชใหม่ ต้นทุนในการบังคับสิทธิ <ul style="list-style-type: none"> -ต้นทุนในการฟ้องร้องค่าเสียหาย -ต้นทุนในการตรวจตราดูแลรักษา ต้นทุนที่เอกชนต้องจ่ายในการพิสูจน์พันธุ์พืชใหม่ ต้นทุนในการจัดให้มีการจดสิทธินอกเหนือจากที่เอกชนจ่าย (subsidies) 	<p><u>กรณีผู้ทรงสิทธิ (ผู้ประกอบการ)</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผลประโยชน์สุทธิจากพันธุ์พืชใหม่ <ul style="list-style-type: none"> -เมื่อมีสิทธิ -เมื่อไม่มีสิทธิ <p><u>กรณีสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ผลประโยชน์ต่อการส่งเสริมการวิจัยค้นคว้าพันธุ์พืชใหม่ ผลประโยชน์สู่เกษตรกรและผู้บริโภคและประเทศ

ในส่วน of ต้นทุนนี้ ในกรณีของผู้ทรงสิทธิ ซึ่งก็คือบริษัทหรือเจริญโภคภัณฑ์ ถ้าจะต้องจดทะเบียนเพื่อเป็นผู้ทรงสิทธินั้นจะต้องดำเนินการในการติดต่อ และการเสียค่าใช้จ่ายเป็นอย่างไรบ้าง โดยจะวิเคราะห์ทั้งทางต้นทุนที่จะต้องจ่ายให้แก่รัฐ ในแต่ละขั้นตอนที่จะต้องติดต่อ ซึ่งก็คือ ค่าธรรมเนียมต่างๆที่ทางรัฐได้กำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ว่าเป็นเช่นไรบ้าง และต้นทุนที่ต้องจ่ายเองนั้นได้แก่ ค่าเสียเวลา ค่าเดินทางในการติดต่อ และค่าเอกสารต่างๆที่จะต้องใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อที่สามารถดำเนินการจดทะเบียน เป็นผู้ทรงสิทธิได้ นอกจากนี้จะวิเคราะห์ถึงต้นทุนในการวิจัยพันธุ์พืชใหม่ว่าเป็นอย่างไรบ้าง จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินเท่าใดในการวิจัย และจะวิเคราะห์ถึงกรณีที่ว่า ถ้ามีการละเมิดสิทธิแล้ว จะใช้การบังคับสิทธิของผู้ทรงสิทธิ โดยจะดำเนินคดีทางศาล จะต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนในการดำเนินการเช่นไร รวมถึงต้นทุนที่จะคอยดูแลรักษาไม่ให้ผู้อื่นมาละเมิดสิทธิอีก นอกจากนี้ยังจะวิเคราะห์ถึงต้นทุนของทางรัฐที่จะเสียไปในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ที่จัดให้มีการจดทะเบียน นอกเหนือไปจากที่ทางผู้ทรงสิทธิจ่ายด้วยตนเอง

ในเรื่องผลประโยชน์ ทางบริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ ซึ่งจะเป็นผู้ทรงสิทธิ ถ้าได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 นี้ จะได้รับผลประโยชน์เช่นไร โดยเปรียบเทียบกับความแตกต่างระหว่างการมีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ กับการไม่มีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น จะเป็นอย่างไรบ้าง จะสามารถขยายตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์พันธุ์ CP-DK 888 ได้มากน้อยหรือไม่อย่างไร และในกรณีของสังคมนั้น จะเป็นการวิเคราะห์ว่าสังคมจะได้รับผลประโยชน์เช่นไร ในกรณีของการส่งเสริมการค้าข้าววิจัยพันธุ์พืชใหม่ โดยเปรียบเทียบจากเมื่อไม่มีการดำเนินการจดทะเบียนในพันธุ์พืชใหม่ และทางเกษตรกรรมถึงผู้บริโภค จะได้รับผลประโยชน์เช่นไรด้วย ซึ่งรายละเอียดทั้งหมดของผลการวิจัยจะอยู่ในบทต่อไป ซึ่งเป็นบทที่ว่าด้วยต้นทุนและผลประโยชน์ของผู้ทรงสิทธิ กรณีพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น กรณีศึกษาข้าวเจ้าพันธุ์บือมะเวบือวา